

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อพื้นเมือง ยางนา ยางกุ้ง (เลย), ยางควาย (หนองคาย),

ชันนา ยางตั้ง (ชุมพร), ยางขาว ยางแม่น้ำ ยางหยวก (ภาคเหนือ)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dipterocarpus alatus* Roxb. ex G. Don

จัดอยู่ในวงศ์ (DIPTEROCARPACEAE)

จัดเป็นพรรณไม้ยืนต้นไม่ผลัดใบหรือผลัดใบระยะสั้น ขนาดใหญ่ มีความสูงของต้นได้ถึง 50 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มกลมทึบ โคนต้นมักเป็นพูพอน ลำต้นมีลักษณะเปลาตรง เปลือกต้นเกลี้ยงเป็นสีออกเทาอ่อน หลุดลอกออกเป็นชั้นกลม ๆ เนื้อไม้เป็นสีน้ำตาลแดง เส้นตรง เนื้อหยาบ

ใบยางนา ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงเวียนสลับ ลักษณะของใบเป็นรูปไข่แกมรูปขอบขนาน ปลายใบสอบทู่ โคนใบกว้าง ส่วนขอบใบเป็นคลื่นเล็กน้อย เนื้อใบหนาและเหนียว ย่นเป็นลอน แผ่นใบมีขนขึ้นปกคลุม ด้านท้องใบมีขนสั้น ๆ รูปดาว ใบอ่อนมีขนสีเทา มีขนขึ้นประปราย และมีหูใบขนาดใหญ่

ดอกยางนา ออกดอกรวมกันเป็นช่อสั้น ๆ แบบช่อกระจุก ตามง่ามใบตอนปลายกิ่ง ดอกมีสีชมพูอ่อน

ผลยางนา ลักษณะของผลเป็นรูปกระสวย มีหลอดกลีบเลี้ยงหุ้มขมมิด มีปีกขนาดใหญ่ที่พัฒนามาจากกลีบเลี้ยง 2 อัน มีสีแดงอมชมพู ผลเมื่อสุกจะเป็นสีน้ำตาล เส้นปีกตามยาว 2-3 เส้น

ประโยชน์

-น้ำมันยางนา น้ำมันยางเป็นของเหลวข้น มีกลิ่นเฉพาะ เป็นน้ำยางที่ได้จากการเจาะโพรงเข้าไปในต้นยางนาแล้วเอาไฟลน น้ำยางจะไหลลงมาขังในแอ่งที่เจาะไว้ ซึ่งน้ำมันยาง

-น้ำมันยางนาจากต้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้โดยตรงเพื่อใช้ผสมชั้นไม้อื่นๆ ใช้ยาเครื่องจักรสานกันน้ำรั่ว ยาแนวเรืออุดรอยรั่ว ทาไม้ ใช้ผสมซีลี้อยจุดไฟ ใช้ทำน้ำมันชักเงา ฯลฯ

ตะกร้าที่ชันด้วยน้ำมันยางนาเพื่อใช้ตักน้ำในสมัยก่อน

